

Factors Influencing the Choice of Thai Language Major at a Private University in Guangxi Province, China

Yi Zheng^{1*}, & Juladis Khanthap²

1 Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Thailand

2 Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: yizheng0916@gmail.com

Abstract

This research aimed to 1) study the factors influencing the decision to enroll in the Thai language major at a private university in Guangxi Province, China, and 2) propose management strategies based on those influencing factors. The population and sample in this study consisted of 120 students enrolled in the Thai language program from the first to fourth year at the private university in the academic year 2023. The researcher collected data from the entire population, as the group size was relatively small. The research instrument was a questionnaire using a 5-point Likert scale, designed to assess the level of influence of various factors on students' decisions to study in the Thai language program. The reliability coefficient of the questionnaire was 0.60. The data were analyzed using statistical methods, including percentage, mean, and standard deviation. The research findings revealed that (1) the overall factors influencing the decision to enroll in the Thai language major at a private university in Guangxi Province, China, were rated at a high level. When analyzed by category, the cost of tuition and related expenses was identified as the most influential factor, followed by welfare and student services, institutional image, quality of instructors, values and perceptions of students and parents, and public relations efforts. The least influential factor was learning media and instructional materials. (2) Recommendations for managing the key influencing factors in student decision-making were grouped into three main areas: (1) cost and financial considerations, (2) welfare and student services, and (3) institutional image enhancement.

Keywords: Recommendations, Management, Factors Influencing Study Program Selection

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชน แห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน

Yi Zheng ^{1*}, จุลติศ คัญทัพ

1 วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

2 วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

* Corresponding author. E-mail: yizheng0916@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน 2. พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาภาษาไทยปี 1 ถึงปี 4 ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน ณ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 120 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดเนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ แบบสอบถามระดับของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.60 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1.การบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา เป็นด้านสวัสดิการและการบริการ,ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน,ด้านอาจารย์ผู้สอน,ด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง,ด้านการประชาสัมพันธ์,และด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2. แนวทางการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสวัสดิการและการบริการ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา,การบริหารจัดการ,การบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในยุคที่โลกกำลังก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากกระแสโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเคลื่อนย้ายทุนมนุษย์ในระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ระบบการศึกษาของแต่ละประเทศจึงต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อบริบทโลกสมัยใหม่ โดยเฉพาะประเทศจีนซึ่งมีประชากรมากที่สุดในโลก และมีระบบการศึกษาที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีนักเรียนที่อยู่ภายใต้ระบบการศึกษาของจีนคิดเป็นร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งโลก (ตั้ง เสี่ยวผิง, 1983) รัฐบาลจีนจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจากการออกกฎหมายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปีในปี ค.ศ. 1986 และกำหนดแผนยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งชาติในรูปแบบแผนพัฒนา 5 ปี อย่างต่อเนื่อง โดยในฉบับล่าสุด คือ “แผนพัฒนาการศึกษาและกีฬาแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14” (2021–2025) ได้เน้นย้ำการยกระดับคุณภาพครูผู้สอน การปรับปรุงหลักสูตร และการพัฒนาโรงเรียนให้มีความทันสมัยตามมาตรฐานวิทยาศาสตร์ (Songming County, 2021)ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างจีนและไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน สะท้อนจากจำนวนของนักศึกษาไทยที่เลือกไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน โดยในปี พ.ศ. 2561 มีนักศึกษาไทยถึง 28,608 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 31,800 คนในปี พ.ศ. 2562 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านการศึกษาที่แน่นแฟ้นระหว่างสองประเทศ และทำให้เกิดความสนใจเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและภาษาของกันและกันมากขึ้น (ภาณุเดช จริยฐิตินันท์, 2562) ในทางกลับกัน นักศึกษาชาวจีนจำนวนมากเริ่มสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง มณฑลยูนนาน และมณฑลกว่างตุ้ง ซึ่งมีพรมแดนติดประเทศไทย และมีความใกล้เคียงทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจอย่างชัดเจน (วัชรพล วิบูลโยศริน, 2556)

การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ความนิยมเฉพาะกลุ่ม แต่สะท้อนถึงปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการเลือกสาขาวิชาที่ตอบสนองต่อโอกาสในโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะในบริบทของการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว และการทำงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับไทย-จีน ภาษาไทยจึงกลายเป็นหนึ่งใน “เครื่องมือ” ที่นักศึกษาจีนจำนวนไม่น้อยใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางอาชีพ ทั้งในจีน ไทย หรือประเทศสมาชิกอาเซียน (LINGYUN YANG, 2016) จากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการของจีน ระหว่างปี พ.ศ. 2562–2566 จำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นจาก 42 แห่ง เป็น 53 แห่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มความสนใจในการเรียนภาษาไทยที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซึ่งสะท้อนถึงโอกาสสำคัญที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะสามารถพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้นในบริบทของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง “มหาวิทยาลัยกุ้ยหลิน” เป็นตัวอย่างของสถาบันที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาไทยแบบเข้มข้น โดยมีรูปแบบการเรียนแบบ 3+1 คือ เรียนในประเทศจีน 3 ปี และฝึกงานหรือศึกษาต่อในประเทศไทยอีก 1 ปี ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มทักษะภาษาและวัฒนธรรมแล้ว ยังสร้างโอกาสในการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ต้องการบุคลากรด้านภาษาไทยอีกด้วย หลักสูตรครอบคลุมทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน การแปล ไวยากรณ์ วรรณคดี และองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการท่องเที่ยวของไทย อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยมิได้เกิดจากปัจจัยเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หากแต่เป็นผลรวมของปัจจัยหลายประการ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ระบบการจัดการของสถาบัน และบริบททางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม งานวิจัยหลายชิ้นได้ระบุไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในกระบวนการตัดสินใจของนักศึกษาชาวจีนที่เลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น พบว่าไม่ได้เป็นผลมาจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งโดยลำพัง แต่เกิดจากการผสมผสานกันของหลายองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคล ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 7 ด้านหลักที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาอย่างชัดเจนประการแรก

คือ ภาพลักษณ์ของสถาบัน ซึ่งเป็นสิ่งแรกที่นักศึกษาและผู้ปกครองใช้พิจารณา สถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย หรือเคยผลิตบัณฑิตที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน มักได้รับความเชื่อมั่นมากกว่า เพราะภาพลักษณ์เชิงบวกของมหาวิทยาลัยสามารถสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตรและความน่าเชื่อถือในตลาดแรงงานได้อย่างเป็นรูปธรรม (วีชรพล วิบูลโยคริน, 2556) ถัดมาคือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญลำดับต้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่มาจากครอบครัวชนชั้นกลาง นักศึกษาจะพิจารณาทั้งค่าเล่าเรียน ค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ประกอบกัน รวมถึงความเป็นไปได้ในการได้รับทุนการศึกษาหรือโอกาสลดค่าใช้จ่ายจากโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม (LINGYUN YANG, 2016) คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นักศึกษาให้ความสำคัญ อาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย มีประสบการณ์ในการสอน และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างน่าสนใจ จะช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้เรียนต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน (สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์, 2554)

นอกจากนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ที่ทันสมัย เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา แพลตฟอร์ม e-learning และสื่อดิจิทัลต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกด้านของการศึกษา ความพร้อมด้านสื่อการเรียนรู้ของสถาบันจึงกลายเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่นักศึกษาใช้ประกอบการตัดสินใจ (ภาณุเดช จริยธิตินันท์, 2562) ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการนักศึกษา ก็มีอิทธิพลไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเฉพาะบริการพื้นฐาน เช่น หอพักภายในมหาวิทยาลัย ระบบแนะแนวคำปรึกษา การฝึกงานในภาคสนาม หรือการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักศึกษาไทย การมีบริการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในสภาพแวดล้อมทางการศึกษา และรู้สึกว่าได้รับการดูแลในระหว่างการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ชวิศา พิศาลวชิรนทร, 2562) อีกหนึ่งปัจจัยที่ไม่อาจมองข้ามได้ คือ การประชาสัมพันธ์ของสถาบัน นักศึกษาจำนวนมากตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยจากข้อมูลที่ได้จากเว็บไซต์ โซเชียลมีเดีย งานแนะแนว หรือจากศิษย์เก่าที่แนะนำ ดังนั้นการสื่อสารของสถาบันกับนักเรียนมัธยมปลายและผู้ปกครองจึงต้องมีความน่าสนใจ เข้าถึงง่าย และมีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักสูตร บรรยากาศการเรียน และโอกาสทางอาชีพในอนาคต (ศุภิกา นิรติศัย, 2561) ท้ายที่สุดคือ ค่านิยมและแรงจูงใจส่วนบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยด้านในที่สำคัญที่สุดในระยะยาว โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาที่มีเป้าหมายชัดเจน เช่น ต้องการเป็นล่าม นักแปล มัคคุเทศก์ หรือมีความฝันในการทำงานในประเทศไทยและอาเซียน แรงจูงใจเหล่านี้จะผลักดันให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทยด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรมบางประการก็ตาม (สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์, 2554) เมื่อพิจารณาทั้ง 7 ปัจจัยร่วมกัน จะเห็นได้ว่า การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนของนักศึกษาชาวจีนเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนและมีมิติหลากหลาย การเข้าใจองค์ประกอบเหล่านี้อย่างลึกซึ้งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้บริหารการศึกษา นักวางแผนนโยบาย และผู้พัฒนาหลักสูตรภาษาไทย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในระดับภูมิภาคได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกว่างซีจ้วง สามารถออกแบบกลยุทธ์ทางการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา พร้อมยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการ และสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและนานาชาติ ต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ประเทศจีน โดยมุ่งหวังให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากร และการพัฒนากลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในจีน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริงและยั่งยืน

คำถามการวิจัย

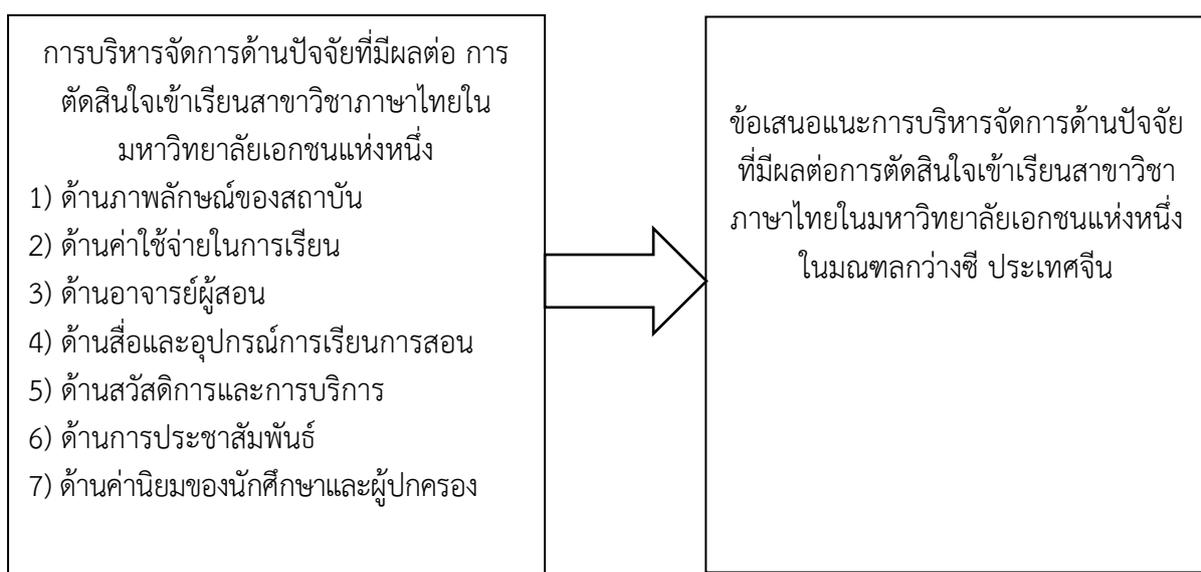
1. การบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย เอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน อยู่ในระดับใด
2. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีนควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน
2. เพื่อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีนผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆเพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้ อัญชญา กัลยาเรือน (2565),สุไบชะ จำนงลักษณ์ (2564), วัชรธัญญา บุญมา (2564), ลัดดาวัลย์ มากช่วย (2564), อลงกรณ์ อัมมวงษ์จิตต์ (2563), อรพรรณ สุขสวัสดิ์ (2563), ประภาพร แซ่หลี่ (2563),ชวิตา พิศาลวัชรินทร์(2562),ภาณุเดช จริยฐิตินันท์ (2562),ศุภิกานิรติศัย. (2561), จำลอง นามุลตรี (2561),และรังสิยา บุญยัง (2560) ซึ่งการศึกษาวิจัยดังกล่าวพบว่าการศึกษการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน ประกอบด้วย ด้าน 1. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน 2. ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน 3. ด้านอาจารย์ผู้สอน 4. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน 5. ด้านสวัสดิการและการบริการ 6. ด้านการประชาสัมพันธ์ 7. ด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง ดังแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยด้านการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน เป็นวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) แบบเชิงอธิบายเป็นลำดับ 2 ระยะ หรือ Explanatory Sequential Design (Two-Phase Design) เป็นการออกแบบการวิจัยโดยมีการดำเนินการวิจัยสองระยะ (Two-Phase) เริ่มต้นในระยะแรกด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณภายหลังจากที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเรียบร้อยแล้วจะนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณมาเป็นกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพในระยะที่สอง (พระครูวินัยธรวรวิมล เตชธมโม (เฮียงเหี้ย), และคณะ, 2566) ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1. ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนวิชาภาษาไทยปี 1 ถึงปี 4 ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน จำนวน 120 คน ปีการศึกษา 2566

2. ระยะที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเลือกมาโดยการเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย เอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน และ 2) ครูที่ทำหน้าที่ในการสอนวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน 1 คน รวม 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้น การศึกษา ลักษณะเป็น แบบสอบถามปลายปิดชนิดเลือกตอบ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale)

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย เอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรม หลักการแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากหนังสือตำราผู้วิจัยศึกษา วรรณกรรมหนังสือตำราการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีนโดยทำการสร้างแบบสอบถาม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือ

2. กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

3. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. พัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ และขอบเขต ของงานวิจัย และดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับร่าง

5. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ให้ข้อเสนอแนะ และทำการปรับปรุงแก้ไข

6. นำเสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out) การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ขึ้นไปถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out) การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-0.70 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 0.95

9. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รวบรวมจากกลุ่ม ประชากรและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้รับของแบบสอบถาม ที่ได้รวบรวมจากกลุ่ม ประชากรและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามที่ส่งไปในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งของประเทศจีน จำนวน 120 ฉบับ มีความถูกต้องสมบูรณ์ทุกฉบับ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยการวิเคราะห์ความถี่ และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย เอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพระดับการตัดสินใจการบริหารจัดการปัจจัยด้านการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในภาพรวม ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการบริหารจัดการปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน

การบริหารจัดการปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียน	ระดับการตัดสินใจ (N = 120)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	3.60	0.77	มาก
ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน	3.67	0.78	มาก
ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.48	0.72	ปานกลาง
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.23	0.91	ปานกลาง
ด้านสวัสดิการและการบริการ	3.63	0.72	มาก
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.25	0.96	ปานกลาง
ด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง	3.45	0.72	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.57	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า พบว่าการบริหารจัดการด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน มณฑลกว่างซี ประเทศจีน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เป็นด้านสวัสดิการและการบริการ, ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน, อาจารย์ผู้สอน,ด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง, การประชาสัมพันธ์,และด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย จากการศึกษาสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อหาข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีนได้ ดังนี้

2.1 ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยการบริหารจัดการปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญเพื่อช่วยลดอุปสรรคทางการเงินที่อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แนวทางต่าง ๆ เช่น การเพิ่มทุนการศึกษาและเงินกู้ยืม การพัฒนาโครงสร้างค่าเล่าเรียนที่ยืดหยุ่น และการให้ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่โปร่งใส จะช่วยส่งเสริมให้การศึกษาที่มีความเท่าเทียมและเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนต่อได้โดยไม่ต้องเผชิญกับภาระทางการเงินที่หนักเกินไป

2.2 ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยสวัสดิการและการบริการในการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสามารถดึงดูดนักศึกษาให้ตัดสินใจเข้าเรียนได้มากขึ้นโดยการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการพื้นฐานให้มีคุณภาพ จัดโครงการสวัสดิการที่ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของนักศึกษา และสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งหมดนี้จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี ทำให้นักศึกษารู้สึกมั่นใจและพร้อมที่จะใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในอนาคต โดยมหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการจัดสวัสดิการที่ครอบคลุมและมีคุณภาพ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายและความพึงพอใจในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย

2.3 ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบันในการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาภาพลักษณ์ของสถาบันให้เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดนักศึกษาได้โดยการสร้างแบรนด์และเอกลักษณ์ให้โดดเด่นเสริมสร้างชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของสถาบัน

และพัฒนาประสบการณ์ของนักศึกษาให้มีคุณภาพและความพึงพอใจสูงสุด ทั้งหมดนี้จะช่วยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับและเป็นตัวเลือกอันดับต้น ๆ ของนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างซี ประเทศจีน โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในบริบททางสังคมแต่ละแห่งยังให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นใบเบิกทาง ที่สามารถนำไปประกอบสัมมาอาชีพเพื่อหาเลี้ยงตนเองได้ในอนาคตเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาให้ความสำคัญอย่างมากกับความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายในระหว่างการเรียนรู้ ทั้งนี้รวมถึงค่าเล่าเรียน ค่าครองชีพ ที่พัก ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าหนังสือหรือวัสดุการเรียนอื่น ๆ การที่ค่าใช้จ่ายถูกประเมินว่าสูง เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาและครอบครัวต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ การมีระบบสนับสนุน เช่น ทุนการศึกษา หรือโครงการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนจึงเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยลดอุปสรรคในการเข้าถึงการศึกษา งานวิจัยของ กัญญาภัค เมธีวัฒนากุล (2563) สนับสนุนประเด็นนี้ โดยระบุว่าค่าใช้จ่ายในการเรียนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยของนักศึกษามากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางถึงล่าง ข้อมูลนี้ยังสอดคล้องกับรายงานจาก สำนักงานกองทุนเพื่อการศึกษา (กยศ., 2564) ที่แสดงให้เห็นว่าระบบกู้ยืมเพื่อการศึกษาในประเทศไทยช่วยลดอัตราการหลุดออกจากระบบของนักเรียนกลุ่มเปราะบางได้อย่างมีนัยสำคัญ

ถัดมาคือด้านสวัสดิการและการบริการ ซึ่งมีผลในระดับสูงเช่นกัน และได้รับการประเมินเป็นลำดับรองลงมาจากค่าใช้จ่าย สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ความคาดหวังในเรื่องหอพักนักศึกษา ความปลอดภัย ความสะอาด ระบบสาธารณูปโภค การให้คำปรึกษาและการแนะแนว ทั้งในด้านวิชาการและด้านจิตวิทยา ตลอดจนบริการด้านสุขภาพ เป็นสิ่งที่นักศึกษาพิจารณาในการเลือกสถาบัน งานวิจัยของ ธีรพล สุวรรณรักษ์ และคณิตา วงศ์วิเศษ (2563) พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และจะเลือกเรียนในสถาบันที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการทั้งในด้านความเป็นอยู่และบริการสนับสนุนได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มของนักศึกษาชาวจีนในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับ “ความมั่นคงในชีวิตนักศึกษา” ไม่แพ้คุณภาพทางวิชาการ

ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ได้รับการประเมินในระดับสูง แสดงถึงความเชื่อมั่นของนักศึกษาในชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือ และความเป็นสากลของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในกลุ่มมหาวิทยาลัยที่มีความร่วมมือกับสถาบันในประเทศไทย หรือมีระบบการเรียนการสอนที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอก นักศึกษาให้ความสำคัญกับโอกาสในอนาคตหลังจบการศึกษา เช่น ความสามารถในการหางานที่ดี การได้รับการรับรองวุฒิการศึกษา และโอกาสในการศึกษาต่อในต่างประเทศ งานของ วัชรพล วิบูลยศรีน (2556) เน้นว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่แสดงถึงคุณภาพ ความทันสมัย และความโดดเด่นเฉพาะตัวสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียนที่สถาบันนั้นได้อย่างชัดเจน

ในขณะที่ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้รับการประเมินในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้เทคโนโลยีจะมีความสำคัญมากขึ้นในยุคการเรียนรู้แบบดิจิทัล แต่มหาวิทยาลัยบางแห่งยังมีข้อจำกัดด้านความพร้อมของเครื่องมือและสื่อการเรียน โดยเฉพาะในรายวิชาภาษาไทยที่ต้องอาศัยการฝึกฝนจากสื่อเสียง วิดีโอ และซอฟต์แวร์ฝึกออกเสียงที่หลากหลาย หากอุปกรณ์เหล่านี้ไม่สามารถรองรับได้อย่างเต็มที่ ก็

เป็นอุปสรรคในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ งานวิจัยของ ภาณุเดช จริยจิตินันท์ (2562) ยืนยันว่า ความพร้อมของเทคโนโลยีและการเรียนรู้แบบผสมผสาน (blended learning) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต้องเข้าถึงเนื้อหาที่เป็นของจริง (authentic materials) สุดท้ายคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งได้รับการประเมินในระดับปานกลางเช่นกัน บ่งชี้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร กิจกรรม การให้บริการ และความโดดเด่นของมหาวิทยาลัยยังอาจไม่ถูกสื่อสารออกไปอย่างชัดเจนเพียงพอ โดยเฉพาะในกลุ่มเป้าหมายอย่างนักเรียนมัธยมปลายในจีนที่ต้องอาศัยสื่อออนไลน์ในการค้นหาข้อมูล มหาวิทยาลัยควรพิจารณาพัฒนากลยุทธ์ประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายขึ้นผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น เว็บไซต์ที่มีหลายภาษา โซเชียลมีเดียที่มีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง และรีวิวจากศิษย์เก่า งานของ สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ระบุว่า การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกเรียนในสถาบันนั้น ๆ ได้อย่างมีนัยสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน ได้แก่ จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการบริหารจัดการใน 3 ปัจจัยหลักที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เพื่อส่งเสริมการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

2.1 ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน มหาวิทยาลัยควรพิจารณามาตรการสนับสนุนด้านการเงินสำหรับนักศึกษา เช่น การจัดสรรทุนการศึกษาประเภทต่าง ๆ การร่วมมือกับภาครัฐหรือเอกชนเพื่อจัดตั้งกองทุนสนับสนุน และระบบกู้ยืมค่าเล่าเรียนในเงื่อนไขที่ผ่อนปรน ทั้งนี้ยังควรมีการเปิดเผยข้อมูลค่าใช้จ่ายอย่างโปร่งใส และจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อให้ข้อมูลด้านการเงินอย่างเข้าใจง่าย สอดคล้องกับข้อเสนอของ สำนักงานกองทุนเพื่อการศึกษา (กยศ., 2564) และแนวทางในงานของ กัญญาภัค เมธีวัฒนากุล (2563) ที่เสนอให้สถาบันการศึกษาออกแบบนโยบายลดความเหลื่อมล้ำทางการเงินในการศึกษา

2.2 ด้านสวัสดิการและการบริการ การพัฒนาและปรับปรุงระบบสวัสดิการ เช่น หอพักนักศึกษา ระบบบริการสุขภาพ การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ และบริการแนะแนวจิตวิทยา เป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นใจและความผูกพันของนักศึกษากับมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น อาสาสมัคร หรือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย-จีน จะช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีส่วนร่วมในรั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากผลวิจัยของ อธิพล สุวรรณรักษ์ และคณิตา วงศ์วิเศษ (2563)

2.3 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน มหาวิทยาลัยควรสร้างจุดขายที่แตกต่าง เช่น ความร่วมมือกับสถาบันในประเทศไทย การมีคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย การได้รับการรับรองจากหน่วยงานระดับชาติหรือภูมิภาค เพื่อสร้างความมั่นใจและชื่อเสียงให้กับสถาบัน นอกจากนี้ การเผยแพร่ผลงานของบัณฑิต หรือความสำเร็จของศิษย์เก่า จะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในหมู่นักศึกษารุ่นใหม่ สอดคล้องกับข้อเสนอของ วัชรพล วิบูลยศรีน (2556) ที่ชี้ว่า ภาพลักษณ์สถาบันมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

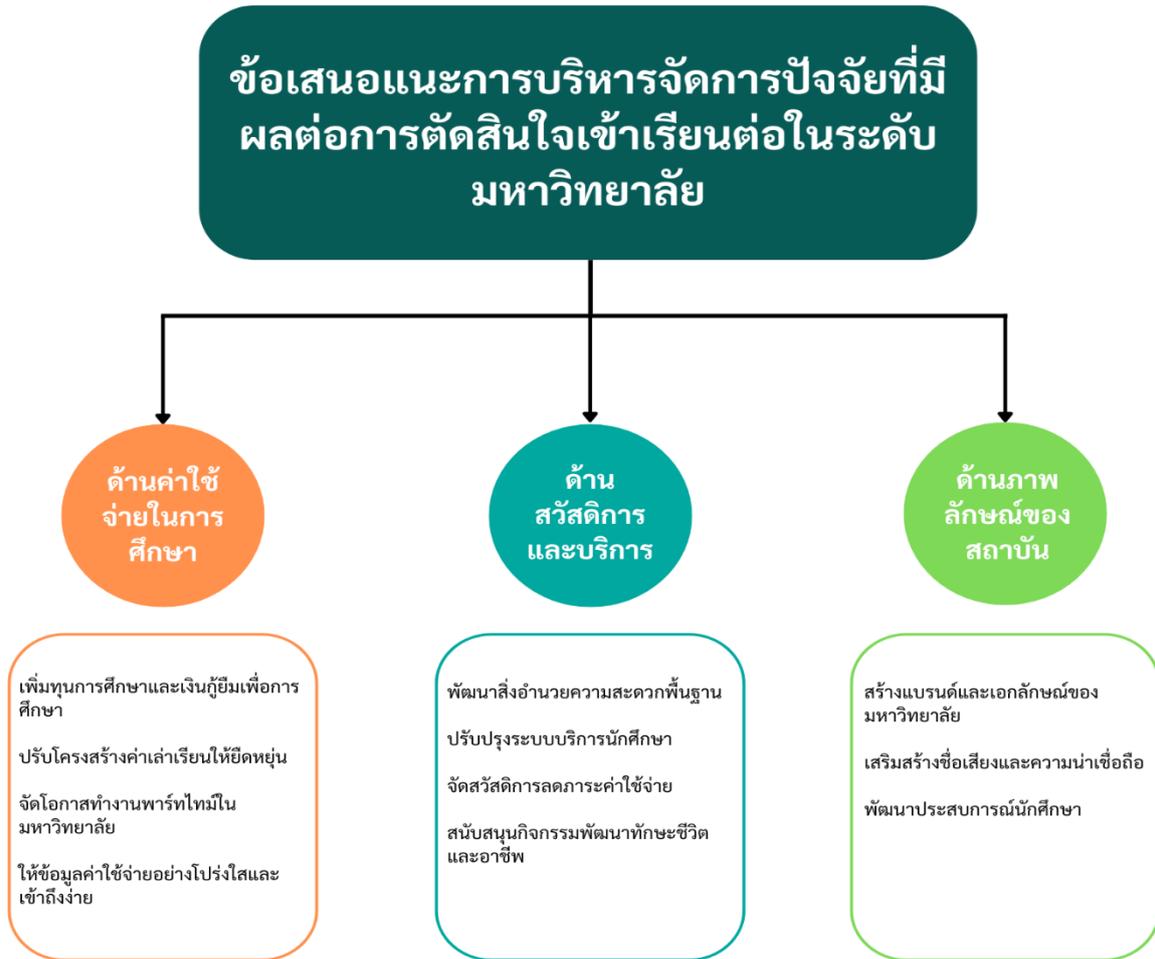
ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยสามารถแบ่งออกเป็นสามด้านสำคัญ ได้แก่ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสวัสดิการและการบริการ และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ซึ่งทั้งสามด้านนี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนและผู้ปกครองในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยแต่ละด้านสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มหาวิทยาลัยควรนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเปิดโอกาสทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนี้

1. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา มหาวิทยาลัยควรตระหนักว่าค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นหนึ่งในอุปสรรคสำคัญที่อาจขัดขวางการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาที่มีข้อจำกัดทางการเงิน ดังนั้น แนวทางที่ควรดำเนินการคือ การจัดหาทุนการศึกษาหลากหลายประเภท เช่น ทุนสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ทุนสำหรับผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ และทุนที่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรพันธมิตร นอกจากนี้ การจัดให้มีระบบเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน เช่น อัตราดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ย และการเริ่มชำระคืนหลังสำเร็จการศึกษา ก็จะช่วยบรรเทาภาระของนักศึกษาได้อย่างมาก นอกจากนี้ ยังควรปรับโครงสร้างค่าเล่าเรียนให้มีความยืดหยุ่น อาทิ การกำหนดค่าเล่าเรียนตามจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียน หรือการแบ่งจ่ายเป็นงวด อีกทั้งควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถทำงานพาร์ทไทม์ภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างรายได้เสริม และควรเผยแพร่ข้อมูลค่าใช้จ่ายทั้งหมดอย่างโปร่งใสผ่านช่องทางที่นักศึกษาเข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้สามารถวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านสวัสดิการและการบริการ มหาวิทยาลัยควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย และรองรับความต้องการของนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นหอพักนักศึกษา ห้องสมุด โรงอาหาร ระบบขนส่งภายในมหาวิทยาลัย หรือพื้นที่การเรียนรู้ต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาระบบบริการนักศึกษา เช่น ระบบลงทะเบียนเรียน การขอเอกสาร และการให้คำปรึกษาให้มีความสะดวก รวดเร็ว และเข้าถึงง่าย ควบคู่กับการจัดสวัสดิการที่ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของนักศึกษา เช่น การให้บริการด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทุนการศึกษา และการฝึกงานที่มีค่าตอบแทน นอกจากนี้ ควรสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ช่วยพัฒนาทักษะชีวิต เช่น การเข้าร่วมชมรม กิจกรรมอาสาสมัคร การฝึก soft skills และการแนะแนวอาชีพ ตลอดจนจัดสรรพื้นที่สำหรับการออกกำลังกายและกิจกรรมทางสังคม เพื่อเสริมสร้างความสมดุลในการใช้ชีวิตของนักศึกษา

3. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของนักเรียนและผู้ปกครองในการเลือกมหาวิทยาลัย การสร้างแบรนด์และเอกลักษณ์ของสถาบันให้โดดเด่นเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นสื่อสารจุดแข็งของตนเองให้ชัดเจน เช่น หลักสูตรเฉพาะทางที่มีคุณภาพ คณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย อีกทั้งควรส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอกและศิษย์เก่าเพื่อสะท้อนคุณค่าของสถาบัน นอกจากนี้ การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษากับคณาจารย์ และการจัดกิจกรรมสนับสนุนการแนะแนวอาชีพ ล้วนมีส่วนช่วยในการยกระดับประสบการณ์และความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัยในระยะยาว

กล่าวโดยสรุป มหาวิทยาลัยควรดำเนินการพัฒนาการบริหารจัดการในทั้งสามด้านอย่างบูรณาการและต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นทางเลือกที่เข้าถึงได้สำหรับทุกคน ลดอุปสรรคทางการเงิน พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและน่าเชื่อถือ ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถเป็นสถาบันการศึกษาที่นักเรียนไว้วางใจและเลือกเป็นสถานที่ในการเรียนรู้และเติบโตในอนาคตได้อย่างยั่งยืน ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีความสนใจในภาษาต่างประเทศ ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ไปใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบนโยบายสนับสนุนด้านการเงิน เช่น การจัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ การเสนอแพ็คเกจค่าธรรมเนียมที่ยืดหยุ่น หรือการร่วมมือกับองค์กรภายนอกเพื่อจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถลดข้อจำกัดทางการเงินของนักศึกษาและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม

2. ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ ไปใช้เพื่อปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของนักศึกษา เช่น หอพักที่ได้มาตรฐาน บริการแนะแนวอาชีพ การดูแลสุขภาพกายและใจ ตลอดจนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมพหุวัฒนธรรม เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและเอื้อต่อความสำเร็จทางการศึกษา

3. ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน สามารถนำไปใช้วางกลยุทธ์ด้านการสร้างแบรนด์ของมหาวิทยาลัย เช่น การสื่อสารจุดแข็งของหลักสูตร การเผยแพร่ผลงานของศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จ การ

จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่แสดงถึงคุณภาพของอาจารย์และสิ่งแวดล้อมทางวิชาการ รวมถึงการเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ เพื่อยกระดับความเป็นสากล

สรุป ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนพัฒนาเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย เอกชน รวมถึงเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษาในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนใน สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาชาวจีนที่มีความสนใจเรียนรู้ภาษาไทยอย่าง แท้จริงและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้งในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงและมณฑล ไกล่เคียง เช่น ยูนนาน กวางตุ้ง หรือเสฉวน ซึ่งมีบริบททางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับประเทศไทย อย่างใกล้ชิด การวิจัยในพื้นที่เหล่านี้จะช่วยให้เห็นภาพรวมและแนวโน้มของนักศึกษาจีนที่มีความสนใจในสาขา ภาษาไทยอย่างครอบคลุมมากขึ้น
2. งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ดังนั้น ควรใช้วิธีการวิจัยใน รูปแบบอื่น เช่น แบบวิจัยและพัฒนา (Research and development) ในการทำวิจัยต่อไปอันจะก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการนำผลของการวิจัยไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาภักดิ์ เมธีวัฒนากุล. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการผ่อนผันค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- กิตติภรณ์ กิตยานุรักษ์. 2551. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสน ศาสตร์ ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. รายงาน การวิจัย. หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2560). ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E – Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน พ.ศ. 2560.
- จำลอง นามุลตรี. (2561). Factors affecting choosing further learning programs of the high school students. *The Journal of Graduate School, Pitchayat, Ubon Ratchathani Rajabhat University.*
- ชวิตา พิศาลวัชรินทร์. (2562). แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เต็ง เสี่ยวผิง. (1983). การศึกษาเพื่อการพัฒนา: แนวนโยบายสมัยใหม่ของจีน. ปาฐกถาการประชุมวิชาการ ด้านการศึกษาแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ธีรพล สุวรรณรักษ์, & คณิตา วงศ์วิเศษ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ปริญญาตรีในประเทศไทย. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 11(2), 129–140.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ประภาพร แซ่หลี่. (2563). ความสนใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทย์-คณิต. *ปริญาการจัการมหาบัณชิต, วิทยาลัยการจัการ มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- พระครูวินัยธรวรวิฑูฒิ เตชธมโม (เฮียงเหย็), พระครูปลัดบุญช่วย โชติวิโส, สุนทร สายคำ, อมรรัตน์ เตชชนอก, และสัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2566). การวิจัยแบบผสมผสานวิธีทางพุทธบริหารการศึกษา. *วารสารศรศาสตร์ ัญา, 2(2)*, 60-76.
- ภาณุเดช จริยฐิตินันท์. (2562). สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 24 พฤษภาคม 2564, จาก <http://www.brmpeo.moe.go.th/schoolmapping/Article-Detail/18>
- รังสิยา บุญยัง. (2560). การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณชิต*). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลัดดาวลัย มากช่วย. (2564). แรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ. *รายงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ.
- วชิรญา บุญมา. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยของนักศึกษาชาวจีน. (*การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณชิต*). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- วัชรพล วิบูลยศริน. (2556). *นวัตกรรมและการเรียนการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภิกา นิรัตติย. (2561). ทศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(2)*, 138–170.
- สำนักงานกองทุนเพื่อการศึกษา. (2564). *รายงานผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564*. กรุงเทพฯ: กยศ
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2554). *การสอนภาษาไทยให้แก่ักศึกษาชาวจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณชิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร)*.
- สุโบชะ จำนงลักณ์. (2564). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อรรวรรณ สุขสวัสดิ์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต). *Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand*
- อลงกรณ์ อัมมวงศัจิตต์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (*วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.*). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชญา กัลยาเรือน. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. *การประชุมหาใหญ่ วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 13*
- Yang, L. (2017). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาจีนในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (Unpublished independent study)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.